
Mõned mõtted praeguse olukorra kohta

Väheste päevade jooksul on meie elu tugevalt muutunud. Tohtu kiirusega jõuavad meieni üha uued uudised koroonaviiruse kohta. Meie teadvus seisab silmitsi kogu selle infoga. Kui erinevalt kulgeb sel ajal paljude inimeste elu. Kõik muutub aeglasemaks ja äkitselt, nii tundub, on rohkem aega. Plaanid tühistatakse, tulevik on tundmatu ja me õpime üha enam elama praeguses hetkes. See on väljakutse ja tõeline võimalus. Kuidas me kasutame seda aega, mis on meile nüüd järsku antud nagu „selgest taevast“? Kui meile määratud pausi, väljumist tavapärasest? Aega mõtiskluseks?

Teisest küljest tundub praegune kriis ka kui rünnak kogukonna olemusele. Sest mis toimub? Sotsiaalset elu piiratakse, paljud inimesed isoleeritakse või tõmbuvad nad ise tagasi, kindlasti ka õigustatult. Ühiskondlik elu ähvardab hanguda või külmuda. Seetõttu on seda olulisem kanda teadvuses kogukonna ürgpilti: „Kui kaks või kolm minu nimel koos on, siis olen MINA nende keskel.“

Järgnevatel nädalatel on abiks sisemiselt üksteist teadvuses kanda, kohata huviga inimesi, kellega kohtutakse, ja mõelda nendele, kellega ei ole parajasti võimalik kohtuda, ning asetada sellele üha laienevale kapseldumise meeleolule vastu sisemine soojus. Usaldamatuse ja hirmu maailmas võib leiduda ja avaneda loovuse ruume. See, et Itaalias hakkasid inimesed rõdudelt koos muusikat tegema ning et sellises sisehoovis kõlab igast küljest muusika, on suurepärase sotsiaalse fantaasia näide.

Praegu kirjutatakse palju selle epideemia kohta, on kirjeldusi kogu maailmast, statistikat, vandenõuteooriaid ja paljut, mis on osaliselt ka huvitav ja ergutav. Aga alati tekib seejuures ka Pilaatuse küsimus: „Mis on tõde?“ Mis siis tegelikult praegu toimub? Mida tahab see ülemaailmne epideemia meile öelda? Ka siin on igaüks meist kutsutud leidma omaenda hinnangu ja olema ärkvel. Sest on selge ja muutub ka üha ilmsemaks, kui palju valet ja ebatõde on maailmas. Sõnad Rudolf Steinerilt GA 154-st peaksid andma laiema vaatepunkti: „Baktereid (ja siia võib lisada: ka viirusi) viljeletakse kõige intensiivsemalt siis, kui inimene ei võta unesundisid kaasa midagi muud kui materialistliku mõtteviisi. ... On vähemalt üks vahend, mis on sama hea kui see. See oleks, elada epideemiliste või endeemiliste haiguste koldes ja tajuda enese ümber ei midagi muud kui haiguspilte, kui inimene on täidetud ainuüksi hirmutundmustega selle haiguse ees.“ Ja mõnevõrra hiljem on sellesamas loengus öeldud: „Seal, kus ilmnevad need parasiitlendid, on nad sümptomiks Ahrimani sekkumisele maailma.“ Me kõik teame pilti Johannese Ilmutuse 12, kuidas Miikael lohe maa peale paiskab. See ürgpildiline sündmus toimub ikka ja jälle inimkonna ajaloos. Aga Ahrimani tegutsemine ei ole ainult meie kahjustamiseks, vaid ta kuulub siia maailma ja on, nagu öeldakse Faustis: „üks osa jõust, mis kõikjal tõstab pead ja kurja kavatseb, kuid korda saadab head.“ Võib-olla sõltub see muuhulgas ka meist endast, kas sellest inimkondlikust kriisist tuleb midagi head.

Mida me saame teha?

Üksikisiku puhul on lisaks hügieenilistele meetmetele ja kaitsese oluline immuunsüsteemi tugevdamine, see tähendab küsimus, kuidas võime me tugevdada elujõude ja minajõudu?

- Seetõttu võib olla oluline anda endale sellel ajal omaenda rütm, ka sisemise töö jaoks, niivõrd kui see on võimalik.
- Oluline on sageli nii pealiskaudset tähelepanu süvendada palves ja meditatsioonis, aga ka looduse vaatlemises, mis praegusel ajal nii imeliselt areneb.
- Oluline on võtta suuri tõdesid vastu omaenda mõtlemisse, sest ka tõde muutub elujõuks (pildid evangeeliumist, antroposoofia sisu, kunst jne).
- Seejuures võiks abiks olla sisemine pilk ürgpiltidele. Neil päevil võib näiteks karika pilti selles mõttes uuesti meditatiivses kujutluses elavdada: ta seisab kindlalt aluspõhjal ja avaneb avaralt ülespoole, et suuta vastu võtta. Keskel, kus on käepide, tõmbub ta kontsentreeritult iseendasse kokku. Nii on ta pilt inimesest, kes seisab taeva ja maa vahel, ühendab end hästi maaga, avaneb vaimule ja tunneb keskel omaenda keset. Kuidas oleks, seda pilti üha uuesti sisemise silma ette asetada!
- Ja kindlasti on nii mõndagi, mis nõrgestab meie elujõude, mida igaüks ise peab leidma. Liiga suur meediatarbimine kuulub kindlasti siia juurde.

Nüüd meie minajõu tugevdamisest.

Kuna paljud välise elu asjad on tühistatud ja meie ühineme sellega solidaarsusest, siis on oluline arendada isiklikke initsiatiive. Kindlasti hakkavad inimesed mõne aja möödudes ka igavust tundma. Seda olulisem on midagi ette võtta, olgu see mõne asja käsilevõtmine, mida taheti juba ammu teha majapidamise vallas, olgu see mõne raamatu lugemine, olgu see mõne väikese projekti ettevõtmine või, nagu mainiti eile, uurida inglitegevuse jälgi omaenda eluloos ja seda üles kirjutada. Nõukogude laagrite aegadest on ikka ja jälle kirjeldusi „müstilisest vabadusepuuduse kogemusest“. Kuigi need olid hoopis teised „vabadusepuuduse“ dimensioonid kui tänapäeval, võime me nendest õppida. Õppida haarama kinni sellest, mis on praegu sobiv ja võimalik, neil päevil, mil palju enam võimalik ei ole, see on antud hetkel võimalus. Kui koguduse elu jälle normaalsel viisil võimalikuks muutub, siis võime me oma kogemusi vahetada. Need „enese poolt määratletud sisemised tegevused“ tugevdavad meie minajõudu.

Paul Klee pildil on tall, kes ei seisa maa PEAL, vaid võtab maad, maastiku liikumisi endasse vastu. Tall muutub nähtavaks LÄBI maa, maa SEES, ta ON maaolemine. Tema pealuu peal seisab rist. Vaadates praegust olukorda, võime me üha uuesti teadlikuks saada, et Ülestõusnu ka võtab täna kõiki maailma liikumisi, saatusi, rõõme ja kannatusi enda peale ja kannab neid. Vastuseks sellele on meie ustavus.

*Inimene vajab sisemist ustavust.
Ustavust vaimsete olendite juhtimise suhtes.
Ta võib sellele ustavusele ehitada
oma igavese olemise ja olemuse
ja meelteolemist selle abil
läbistada ja jõuga täita.*

*Es bedarf der Mensch der innern Treue.
Der Treue zu der Führung der geistigen Wesen.
Er kann auf dieser Treue aufbauen
sein ewiges Sein und Wesen
Und das Sinnesein dadurch
durchströmen und durchkraften.*

(Rudolf Steiner)

Gisela Thriemer
16. märtsil 2020

saksa keelest tõlkinud Katre Kelder